

Resumé

Publikace vycházející ke stému jubileu založení Filozofické fakulty Masarykovy univerzity rekapituluje dějiny školy netradičním způsobem. Obvyklého cíle pamětních publikací – tedy připomenutí dějinného příběhu instituce, vyzdvižení etického odkazu a posílení svébytné identity fakultní komunity – je tu dosaženo kombinací biografické a generační metody při analýze a následné syntéze příběhů osobností spojených se školou. Biografická data jsou uspořádána podle jednotné matrice, přičemž důraz je kladen na zastoupení osob reprezentujících všechny aspekty činnosti univerzity: práci pedagogickou, výzkumnou i vliv na společnost ve městě a regionu; opomenuti nezůstali ani provozní zaměstnanci. Rozsáhlý biografický soubor, zahrnující více než stovku osob, je roztržiděn podle generačního hlediska s cílem vystihnout proměnu školy se zřetelem ke studiu, výzkumu nebo politickému životu, přičemž klade důraz na hlavní změny, které každá z generací zažila během svého působení na fakultě. Zvolený přístup umožňuje autorům knihy, jimiž jsou pracovníci a studenti filozofické fakulty, podniknout inspirativní sondy do minulosti školy a bez patosu i zažitých klišé nahlédnout zkušenost, kterou v rámci svých studií a případného dalšího působení získali jejich předchůdci. Zvolený soubor metod umožnil mimo jiné sblížit makro- a mikrohistorický pohled na školu, jež po velkou část svých dějin sloužila jako propagandistická instituce nedemokratického režimu. To je důvodem skutečnosti, že při hodnocení její činnosti na škále dobro–zlo je možné podlehnout určitým svodům a dezinterpretacím. Kniha totiž vedle svého hlavního zájmu o otázku proměny klade také otázky po míře a podobě kontinuity, provázající fakultu napříč stoletím existence, napříč politickými režimy a společensko-ekonomickými poměry. Důraz na mikrohistorický pohled pak vystupuje do popředí i díky zařazení osobních vzpomínek nejstarších členů akademické obce.

